Katoliški cerkvi v Sloveniji vsaj 500 milijonov evrov javnih sredstev?!

Škof Hieronim: Mi kar gorimo od pohlepa po denarju in medtem ko rohnimo proti denarju, polnimo vreče z zlatom in nič nam ni dovolj.

Tisoče milijard v cerkvenih blagajnah, na svetu pa milijarde revnih in lačnih

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

http://razmisli.blog.siol.net, www.zrtve-cerkve.org BREZPLAČNO št. 11 - januar 2012 - letnik 6

Koalicija za ločitev države in cerkve

Cerkev, sinonim za katoliško cerkev pri nas, je tesno povezana z oblastno elito in ta jo v »zahvalo« podpira na vseh področjih, zlasti pa je to poudarjeno pri nas. Je izrazito totalitarna organizacija, ki človeka spremlja od rojstva do prenehanja, to priznava celo sam papež Pij XI. v svoji polemiki o fašizmu 18.9.1930 (Sl. enciklopedija, str. 296) Ukazuje obnašanje na najbolj zasebnih, celo intimnih področjih, kot je spolno življenje in celo prehranjevanje (post). Sili ljudi k svojim ceremonialom in jim grozi s pogubljenjem, če je ne bodo ubogali in na ta način uspeva postopoma podrejati celotno državo z njenimi člani vred.

Z denacionalizacijo in uvedbo kapitalizma je njena moč v Sloveniji zrastla čez vsa pričakovanja in mere. Del elite, ki po tihem ne podpira te njene ekspanzije, pa je »modro« tiho. In tu je temeljni razlog za nastanek koalicije, v kateri smo se s pomočjo pisem bralcev in publikacij Društva za zaščito ustave in žrtev cerkve našli delavoljni in svobodomiselni ljudje z namenom, da se cerkvi prepreči financiranje iz proračuna, če se ji je že uspelo zaradi pokvarjenosti in naivnosti nove države Slovenije dokopati do bajeslovnega premoženja.
Megalomansko se je lotila tudi podjetništva in deloma zaradi recesije, predvsem pa zaradi špekulacij oz. pohlepa si je nakopala 800-milijonski dolg, za katerega pa lahko samo upamo, da ga ne bomo v tej ali oni obliki plačali državljani Slovenije. Vatikan se je seveda že odrekel kakršnekoli odgovornosti ali pomoči pri poplačilu.

Državljani se čutimo izigrane, ogoljufane s strani države, ki dopušča in popušča vedno večjim apetitom RKC (šole, univerza, vikariat, policija, bolnice …) in ne ščiti niti temeljnega akta, 7. člena Ustave, ki zapoveduje ločitev cerkve in drugih verskih skupnosti od države.

Zaradi na kratko povzetih razlogov se nas je nekaj državljanov po spoznanju, da ne obstaja nobeno upanje za vzpostavitev normalnih razmer za na pravu temelječo državo, združilo s ciljem, da s pomočjo spleta - sredstev za propagando nimamo - izvedemo „pritisk“ na državne organe za odpravo financiranja verskih skupnosti. Zato smo pripravili Peticijo za odpravo državnega financirana rimsko-katoliške cerkve, ki se širi in doslej jo je podpisalo že več kot 6000 državljanov, tudi zelo znanih. Od vseh dejavnikov v družbi, ki se problema zavedajo (huda finančna stiska proračuna!), pričakujemo in jim predlagamo naj peticijo podpišejo in jo širijo ter propagirajo naprej. Menimo, da bi lahko s tem dosegli pozitivni odziv v tej smeri. Vlada in parlament tako ali tako delujeta pretežno, največkrat pa povsem v skladu z množičnostjo, še najraje z večino. Zato je osnovni pogoj za uspeh čim več podpisov peticije!

Herman Graber,
predsednik Koalicije za ločitev države in cerkve

»Vsi, ki niso katoliški, so krivoverci in bratje Judov.« (Ambrozij »sveti«)

Peticija za odpravo državnega financiranja rimsko-katoliške cerkve

V tej državi je porušen osnovni red – ne spoštuje se niti ustava. Zato smo se svobodomiselni, napredno naravnani državljani Republike Slovenije – verni, ateisti, agnostiki in drugače nazorsko orientirani, združili s ciljem, DOSEČI SPOŠTOVANJE 7. ČLENA USTAVE, KI ZAPOVEDUJE LOČENOST DRŽAVE IN CERKVE.

Prvenstveno je mišljena rimsko-katoliška cerkev, ki ima od kršenja ustave tudi največ koristi.Države z ureditvijo, kjer so cerkve, oziroma verske skupnosti ločene od države, so poleg Slovenije tudi ZDA, Francija, Nizozemska … Želimo in zahtevamo, da se cerkev ukvarja z vero, v državne posle, politiko pa se nima pravice vmešavati. Za samostojno financiranje ima katoliška cerkev največje zasebno premoženje v Sloveniji in v svetu, zato je vsako dodatno financiranje iz proračuna ali občin nemoralno in protiustavno! Točnih podatkov cerkev ne daje, nekateri pa so znani in jih navajamo:

- katoliška cerkev ima v svetu več tisoč milijard € premoženja; tudi v Sloveniji se njeno premoženje, skupaj s povezanimi organizacijami in solastništvom v številnih podjetjih ceni na več kot milijardo € (800 milijonov ima samo v dolgu) in je največji lastnik zasebnega prava;
- poseduje okoli 40.000 hektarjev zemljišč in 5.000 raznih objektov;
- poleg izjemnega bogastva je v letu 2008 iz proračuna dobila najmanj 20 milijonov € in to iz sredstev vseh davkoplačevalcev, tako vernih kot nevernih ter drugih svetovnih nazorov;
- oproščena je plačila za uporabo stavbnega zemljišča za verske objekte, davka na dediščino in darila.

V eni izmed izjav dr. Stresa pa je rečeno, da cerkev živi največ od darov!

V kolikor se strinjate, da se spoštuje 7. člen ustave, ki določa ločitev države in verskih skupnosti (cerkve) ter prepreči protiustavno financiranje, vas prosimo, da prispevate svoj podpis pod to peticijo, ki jo bomo posredovali parlamentu in vladi RS.

Več informacij na naslovu www.zrtve-cerkve.org ali www.razmisli.blog.siol.net

Koalicija za ločitev države in cerkve

Peticijo za odpravo državnega financiranja rimsko-katoliške cerkve lahko elektronsko podpišete na spletni strani http://www.locitev-drzave-cerkve.org. Če želite lahko peticijo tudi lastnoročno podpišete, podpisni obrazec dobite na že omenjeni spletni strani ali pa ga naročite na tel. 031/284 643 in poslali vam ga bomo. Peticijo bomo posredovali vladi in parlamentu. Več kot bo podpisov, večja je možnost uspeha.

Po mnenju nekaterih naj bi papeška banka vsak trenutek razpolagala s sto milijardami evrov gotovine. (Jure Ernožnik, Vatikan, delniška družba, Mladina, 17.7.2009)

Prejemki cerkvene hobotnice iz javnih sredstev (2003-2011)

Škofije, SŠK in njihove organizacije: 95 milijonov
Karitas: 25 milijonov
Redovi in njihove organizacije: 25 milijonov
Župnije in njihove organizacije: 50 milijonov
Politični stranki NSi in SLS: 10 milijonov
Teološka fakulteta: 15 milijonov
Društva: 4 milijone
Vojaški kurati: 2 milijona
Skupaj: 226 milijonov
Ostali: ???

Teološka fakulteta je del cerkve, finančno in pravno pa del javne univerze, zato sredstva te fakultete niso šla direktno v cerkvene blagajne. Podobno velja za plačila vojaškim kuratom, saj so ti zaposleni v državni upravi in denar ne gre direktno v cerkvene roke. Podatki o teh „cerkvenih prihodkih“ so ocenjeni in niso pridobljeni iz Supervizorja, kot ostali. Zneski v tabeli so zaokroženi, stanje pa je na začetek druge polovice 2011, kar velja tudi za tabele na naslednji strani.

Nepremičnine - super bogastvo cerkve

Katoliška cerkev preko svojih organizacij poseduje izjemno velik nepremičninski fond. Po podatkih katastra poseduje okoli 5.000 stavb in okoli 40.000 hektarjev raznih zemljišč, od gozdov, njiv ... Površina cerkvenih gozdov se giblje okoli 30.000 hektarjev, kmetijskih zemljišč pa okoli 15.000 hektarjev. Koliko je vredno to nepremično premoženje? Poleg tega cerkev služi s prodajo lesa, kar bi glede na gozdno površino in ceno kubika lesa lahko letno znašalo več 10 milijonov evrov. V nadaljevanju je nekaj podatkov o vrednosti nepremičnin iz cerkvene sfere, pridobljenih iz javnih baz podatkov (GURS, 1.1.2012).

- Zavod sv. Stanislava, Ljubljana, Štula 23: 13,07 milj.
- Dom sv. Lenarta, Gubčeva 5, Lenart: 7,71 milj.
- Zavod Antona Martina Slomška, Maribor, Vrbanska: 6,58 milj.
- Nadškofija Maribor, Maribor, Slovenska ulica 17: 5,42 milj. (teološka fakulteta ...)
- Kompleks ob Krekovem trgu in Poljanski c., Ljubljana: 5,4 milj.*
- Nadškofija Ljubljana, Ljubljana, Ciril-Metodov trg 4: 3,75 milj.
- Škofija Koper, Malo semenišče Vipava, Vipava, Goriška cesta 29: 3,29 milj. (škof. gimnazija Vipava)
- Kompleks frančiškanov v Ljubljani, Prešernov trg: 5,6 milj.*
- Župnija v Ljubljani na Dolničarjevi 1: okoli 3 milj.*
- Stolna župnija Maribor, Maribor, Slomškov trg 20: 1,64 milj.
- Nadškofija Maribor, Maribor, Streliška cesta 150: 1,55 milj.
- Salezijanski inšpektorat, Želimje 46: 1,62 milj. (gim. Želimje)
- Škofijski karitas (Škofija Novo mesto), Novo mesto, Smrečnikova ulica 60: 2,08 milj.
- Društvo Mohorjeva družba, Škofija Celje: Prešernova ulica 23, Celje: 1,14 milj.
- Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška Kristusa kralja, Maribor, Strossmayerjeva ul. 17: 3,26 milj.
- Škofijski ordinariat Koper, Trg Brolo 11: 1,29 milj.
- Škofijski ordinariat Novo mesto, Kapiteljska 1: 1,20 milj.
- Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška Kristusa kralja, Maribor, Strossmayerjeva ulica 15: 1,07 milj.
- Nadškofija Maribor, Slomškov trg 3: 1,046 milj.
- Slovenska karitas (Nadškofija Ljubljana), Ljubljana, Kristanova 1: 0,90 milj.
- Škofijski ordinariat Maribor, Slomškov trg 19: 0,76 milj.
- Zavod Pelikan, Ljubljana, Litijska c. 24: 0,50 milj.
- Kolping združenje Slovenije, Maribor, Gledališka 4: 0,41 milj.
- Kapucinski samostan, Ljubljana, Mekinčeva 3: 0,76 milj.

To je delček vrednosti nepremičnin v lasti institucij katoliške cerkve. Ker vrednost deloma naključno izbranih 40 nepremičnin po podatkih GURS-a znaša slabih 70 milijonov in ker je samo vrednost nepremičnin v ožjem središču Ljubljane več kot 20 milijonov evrov*, si lahko mislimo, kakšno bogastvo poseduje cerkev v stavbah, saj ima le-teh, kot že navedeno, okoli 5.000. Ob tem ne smemo pozabiti, da ima še več kot 40.000 ha kmetijskih in gozdnih parcel, ki njeno bogastvo samo še večajo. Njeno bogastvo pa povečujejo seveda tudi najemnine od teh nepremičnin.

Vlado Began

* po podatkih časopisa Dnevnik (7.1.2012)

Supervizor odkriva cerkvene finančne tančice

Katoliška cerkev ves čas poudarja, kako revna je in da so glavni vir njenih prihodkov verniki. Da je to vsaj zelo vprašljivo, je poskrbel Supervizor, spletna aplikacija Komisije za preprečevanje korupcije, preko katere je mogoče spremljati izdatke javnih institucij, ki se nanašajo na blago in storitve. V okviru tega je tako mogoče videti denarni tok iz javne sfere v sfero katoliške cerkve, ki jo sestavljajo škofije, župnije, slovenska škofovska konferenca, organizacije karitasa, zavodi, društva, podjetja, ki so pod vplivom cerkve … Podatki kažejo, da je katoliška cerkev v času 2003-2011 na kakršni koli pravni podlagi prejela povprečno letno več kot 20 milijonov evrov, kar znese skupaj več kot 200 milijonov evrov. Seveda v to ni všteta vrednost nepremičnin, ki so bile vrnjene cerkvi v naravi v okviru denacionalizacijskih postopkov. Če upoštevamo še obdobje 2000-2002, smo slovenski davkoplačevalci prisilno dali katoliški cerkvi in njenim satelitom vsaj kakšnih 260 milijonov evrov. Mogoče se vsota, ki jo je KC dobila od davkoplačevalcev samostojne Slovenije (1991-2011), vključno z vračilom nepremičnin fevdalnega in drugega izvora, že približuje 500 milijonom evrov, če ni ta številka že presežena. Revna Slovenija financira super bogato cerkev, katere bogastvo po vsem svetu znaša več tisoč milijard evrov. Namesto, da bi država denar namenila za razvojne projekte in pomoč ljudem, ga transferira organizacijam tuje pravne osebe, ki sploh ne priznava(jo) slovenske ustave, če nasprotuje njenim evangelijem. Država torej deluje v korist tujca in proti lastnim državljanom. Država kot hlapec cerkve?

Financiranje katoliške cerkve je protiustavno!?

Nadškof Stres je v intervjuju, objavljenem v časopisu Večer (v Soboto, 24.12.2011), izjavil, da je ustavno sodišče jasno zapisalo, da finančna pomoč cerkvam ni v nasprotju z ustavo. Ali je temu res tako?

Iz odločbe ustavnega sodišča z dne 15.4.2011, ki jo je duhovnik Stres verjetno imel v mislih, izhaja (točka 130), da je omenjeno sodišče med drugim zapisalo, da financiranje verskih skupnosti ni dolžnost države (...), vendar pa takšno financiranje, če ga država kljub temu omogoča, samo po sebi ni ustavno nedopustno, vendar ne sme nasprotovati načelu o ločenosti države in verskih skupnosti in iz tega načela izvirajoči zahtevi po verski oz. nazorski nevtralnosti države. Ustavno sodišče je torej finančno pomoč verskim skupnostim vezalo na določene pogoje in zato ne drži trditev duh. Stresa, da je državna finančna pomoč cerkvam v vsakem primeru v skladu z ustavo, kot to smiselno izhaja iz njegovih besed. Mogoče bi bila državna finančna pomoč kakšni verski skupnosti skladna s pogoji iz citirane odločbe, protiustavna pa je, ali pa vsaj zelo vprašljiva, državna finančna pomoč, ki jo dobi katoliška cerkev. Zakaj?

Vsi katoliški verniki imajo dolžnost prizadevati si, da se bo božje oznanilo odrešenja vedno bolj širilo med vse ljudi vseh časov po vseh krajih zemlje, izhaja iz kan. 211 Zakonika cerkvenega prava. Kar velja za vse katolike, velja seveda tudi za institucije katoliške cerkve (KC), v katerih verniki delujejo, npr. župnije, katoliške šole in vrtci, teološka fakulteta, karitas, društva, politične stranke ... Bit te cerkve (njenih vernikov in organizacij) je torej širjenje in obramba katoliške vere oz. evangelizacija, o kateri KC ves čas govori, vse njeno delovanje mora biti tako ali drugače prepredeno s širjenjem vere. Za ta namen cerkev uporablja vsa sredstva, tudi tista, ki jih dobi od države. Iz tega pa sledi, da država ni več versko nevtralna, saj se tudi z njenimi sredstvi širi katoliška vera. To pa je v nasprotju z ustavnim načelom ločenosti države in verskih skupnosti, kajti država se je tako postavila na stran katoliške cerkve, saj s svojimi sredstvi tako ali drugače sodeluje pri širjenju vere. Pogoji za državno finančno pomoč cerkvi, ki jih je navedlo ustavno sodišče, torej niso izpolnjeni. Država krši lastno ustavo!

Cerkvena hobotnica

V sfero katoliške cerkve spada več kot 1500 raznih institucij. Na vrhu je Slovenska škofovska konferenca (SŠK), zatem sta nadškofiji Ljubljana in Maribor, škofije Celje, Koper, Novo mesto in Murska Sobota, ki so razdeljene na župnije, teh je okoli 800. Zelo številčen je tudi karitas, saj ima vsaj 400 organizacij na vseh ravneh (župnijski, dekanijski, škofijski …). V Sloveniji so prisotni tudi razni redovi, ki so ustanovili razne organizacije, predvsem zavode, vseh teh je več kot 100. Tudi škofije in župnije so ustanovile razne zavode in podjetja, vseh teh je vsaj 50. Obstaja še več 10 katoliških društev in drugih verskih organizacij ter vsaj dve cerkveni politični stranki. To sta, po izjavi nadškofa Stresa v časniku Večer (v Soboto, 24.12.2011), Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka. Kakšnih 900 od vseh cerkvenih satelitov je na kakršni koli pravni podlagi prejelo sredstva iz javnega sektorja.

Cerkev kot kraj protestov

Marsikje so potekali protesti proti nasilju finančnega kapitalizma, ki je povzročil hudo gospodarsko krizo. V Ljubljani so protestniki preživeli več dni pred borzo. Ali je borza res pravi kraj za proteste?

Cerkev od svojega nastanka podpira delitev na revne in bogate, podpira izkoriščanje revnih in prelivanje kapitala od revnih k bogatim. Ta ideologija je skozi stoletja postala del družbene zavesti in tako prežema tudi gospodarsko sistem. Institucije pravne države temeljijo na izkoriščanju ljudi, živali in narave. Zato ni čudno, da obstaja prepad med revnimi in bogatimi, da se ta celo veča, da število revnih narašča in da prihaja do vedno novih kriz, ki imajo za posledico vedno večjo siromašenje ljudstva. Tako ima sedanja kriza svoje temelje v cerkveni ideologiji izkoriščanja. Banke, borze ... so samo izrastek na cerkveni ideologiji izkoriščanja, ki si izmišljuje vedno nove načine za podjarmljanje ljudi in uničevanje narave. Zato bi bilo bolje protesirati pred cerkvijo.

Primer za protikorupcijsko komisijo?

Prenos nedeljske katoliške maše, ki jo v eter posreduje nacionalni radio, prevzame tudi katoliški Radio Ognjišče. Po podatkih same RTV Slovenije je Radio Ognjišče v letu 2009 za prevzem signala za 27 nedeljskih maš plačal 1.404 EUR, torej 52,00 EUR za mašo. V letu 2010 pa je za 31 nedeljskih maš plačal 1.612 EUR, kar na eno mašo zopet znese 52,00 EUR. DDV ni vključen v ceno. RTV Slovenija tako na zelo prefinjen način pomaga cerkvenemu radiu do poceni oz. zastonj dela programa. Kdo je v resnici plačal ta del cerkvenega radijskega programa, torej prenos maš na Radiu Ognjišče? Preko rtv naročnine večina državljanov Slovenije.

Kaj Slovenija dobi od cerkve v zameno za svoje financiranje?

Katoliška cerkev od države dobi zelo veliko denarja. Kaj cerkev nudi v zameno za to?

Cerkev npr.:

• ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji

• prisilno krsti dojenčke in z večnim peklom grozi tistim, ki ne dajo krstiti svojih otrok

• ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekolne tiste, ki iz nje izstopijo

• ne priznava pravice do življenja, saj je v bibliji, ki je zanjo božja beseda in je še sedaj veljavna, predvidena smrtna kazen za mnoge moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je potrebno pobiti homoseksualce, prešuštnike, trmoglave sinove, ženske, ki so jih razglasili za čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno)

• želi odstraniti vse tisto, kar ni katoliško, ateiste, drugače verujoče, npr. v zgodovini jude, katare, bogumile in danes nova verska gibanja

• še ni preklicala izobčenja vegetarijancev iz 6. stoletja (tisti, ki npr. iz etičnih razlogov ne uživajo mesa in tako ne škodujejo živalim in okolju, so večno prekleti še v 21. stoletju).

Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in hudo krši dostojanstvo mnogih ljudi! Vsi davkoplačevalci financirajo cerkveno nepriznavanje slovenske ustave v tistih delih, ki nasprotujejo njenim evangelijem. Naravnost absurdno, poniževalno in žaljivo do davkoplačevalcev, še posebej tistih, ki niso katoliške vere in morajo financirati verski nauk, ki jim ne priznava niti pravice do življenja.

Biblijski »biseri«, za katere obstaja možnost, da jih slišite iz cerkvene rtv ali druge prižnice:

• »Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.« (3 Mz 20,10)

• »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13)

• »Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!« (3 Mz 20,15)

• »Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!« (3 Mz 20,16)

• »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; …« (5 Mz 17,12)

• »Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, (...) "Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre.« (5 Mz 21,18-21)

• »Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,15)

• »Čarovnice ne puščaj pri življenju.« (2 Mz 22,17)

V bibliji tudi piše: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvzemaj!« (5 Mz 31,1) To pa pomeni, da velja biblija v polnosti tudi danes in je v svoji celoti del katoliškega nauka. Ali ni to sovražni govor? Kje je država? Ali še vedno spi?

Vlado Began

Knjiga o cerkveni pedofiliji, nasilnem cerkvenem nauku do otrok, prisilnem krstu dojenčkov, bogastvu cerkve, ponarejanju biblije, negativnem vplivu biblije na družbo, papeževem prekletstvu vegetarijancev in drugih cerkvenih prekletstvih, zločinih nad živalmi, tožbi zoper katoliško cerkev, ker ni krščanska …

206 strani, 20 evrov, naročila: tel. 031/284 643 ali vlado.began@siol.net, več na www.began.si.

Nekateri prejemniki javnih sredstev iz cerkvene sfere (2003-2011)

Škofije:
- Nadškofija Maribor: 15 milj.*
- Nadškofija Ljubljana: 7 milj.
- Škofija Koper: 2 milj.
- Škofija Celje: 0,09 milj.
- Škofija Novo mesto: 0,05 milj.
- Škofija Murska Sobota: 0,03 milj.
- Slovenska škofovska konferenca: 1,3 milj.

Zavodi:
- Zavod sv. Stanislava: 25 milj.
- Zavod Antona Martina Slomška: 12 milj.
- Zavod sv. Frančiška Saleškega: 9 milj.
- Škofijska gimnazija Vipava: 9 milj.
- Zavod sv. Terezije: 3,50 milj.
- Zavod sv. Cirila in Metoda Beltinci: 3 milj.
- Zavod Župnije Trnovo: 2 milj.
- Zavod Dominik Savio-karitas Domžale: 2 milj.
- Marijin vrtec, Cerklje: 2 milj.
- Zavod Sv. Rafaela Vransko: 1,40 milj.
- Uršulinski zavod: 1,30 milj.
- Frančiškanski družinski inštitut: 1,20 milj.
- Miklavžev zavod Murska Sobota: 1,20 milj.
- Opatijski zavod Celje: 1,80 milj.
- Središče Rotunda Koper: 0,05 milj.

Redovi:
- Konferenca red. ustanov Slovenije: 4,20 milj.
- Usmiljenke sv. Vincencija Pavelskega - Zagrebške usmiljenke: 1 milj.
- Slov. frančiškanska provinca sv. Križa: 0,8 milj.
- Frančiškanska prokuratura: 0,07 milj.
- Frančiškanski samostan Kostanjevica: 0,5 milj.
- Slovenska provinca družbe Jezusove: 0,40 milj.
- Frančiškanski samostan Ljubljana center: 0,40 milj.
- Kapucinski samostan Škofja Loka: 0,30 milj.
- Cistercijanska opatija Stična: 0,15 milj.

Župnije:
- Izola: 0,80 milj.
- Ljubljana – Vič: 0,70 milj.
- Opatijsko - mestna župnija Celje: 0,60 milj.
- Dol pri Ljubljani: 0,50 milj.
- Ljubljana – Polje: 0,40 milj.
- Beltinci: 0,40 milj.
- Šentjernej: 0,30 milj.
- Solčava: 0,40 milj.
- Črenšovci: 0,30 milj.
- Ljubljana - Štepanja vas: 0,26 milj.
- Sevnica: 0,24 milj.
- Dobova: 0,24 milj.
- Kranjska gora: 0,23 milj.
- Šenčur: 0,22 milj.
- Koper - Stolna župnija: 0,20 milj.

Karitas:
- Slovenska karitas: 3,80 milj.
- Zavod Pelikan Karitas: 3,80 milj.
- Zavod čebela Karitas: 2,70 milj.
- Nadškofijska karitas Maribor: 2 milj.
- Zavod Samarijan Karitas: 1,10 milj.
- Škofijska karitas Ljubljana: 0,50 milj.
- Škofijska karitas Koper: 0,35 milj.
- Karitas vipavske dekanije: 0,13 milj.
- Župnijska karitas Domžale: 0,12 milj.
- Škofijska karitas Celje: 0,12 milj.

Društva:
- Društvo Mohorjeva družba: 2,40 milj.
- Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov: 1,21 milj.
- Društvo Barka: 1,92 milj.
- SKAM - Skupnost katoliške mladine: 0,30 milj.
- Društvo kat. pedagogov Slovenije: 0,18 milj.
- Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote: 0,30 milj.
- Mladinski informacijski center: 0,24 milj·
- Mladinski ceh: 0,74 milj.
- Društvo salezijanski mladinski center Celje: 0,15 milj.
- Društvo salezijanski mladinski center Sevnica: 0,15 milj.

Podjetja:
- Betnava d.o.o.: 1,88 milj.
- Družina d.o.o.: 1,91 milj.
- Radio Ognjišče d.o.o.: 1,22 milj.
- Mohorjeva, d.o.o.: 0,90 milj.
- Pogača d.o.o.: 0,70 milj.
- Metropolitana d.o.o.: 0,60 milj.
- Krekova družba za storitve d.o.o.: 0,40 milj.
- Gospodarstvo Rast d.o.o.: 0,27 milj.
- Celjska Mohorjeva družba, d.o.o.: 0,26 milj.
- Ognjišče d.o.o.: 0,22 milj.

* Milj. je oznaka za milijon.

Denar je deviza cerkve. Njena prva zapoved je: denar je naš bog.

Tisoče milijard v cerkvenih blagajnah, po svetu pa milijarde lačnih in revnih

Cerkev je najstarejša svetovna »državna« tvorba in je razširjena po vsem svetu, predvsem v zahodnem svetu. Katoliška cerkev je neizmerno bogata, saj njeno celotno premoženje, to je premoženje po vsem svetu, po ocenah nekaterih poznavalcev znaša več 1.000 milijard evrov. Gre za nepredstavljivo veliko premoženje. Cerkev je največji nedržavni zemljiški posestnik zahoda. V Rimu je že okoli tretjina vseh stavb v posesti katoliške cerkve. Ta je tudi največji verski gospodarski koncern na svetu in angažiran na področju nepremičnin, kemije, vrednostnih papirjev ... poseduje pa tudi mnoge banke. Cerkev ima v lasti tudi večje število raznih medijev, preko katerih vpliva na javnost. Ob takšnem neizmernem cerkvenem premoženju pa vsak dan na svetu zaradi lakote umre več 10.000 otrok, čeprav cerkev na vsakem koraku uči ljubezen do bližnjih. Čeprav ima cerkev tisoče milijard evrov v svojih blagajnah, pa se število revnih in lačnih po vsem svetu povečuje. V nadaljevanju sledi prikaz nekaj fragmentov cerkvenega bogastva na tujem, pridobljenih iz javno dostopnih virov.

Hrvaška

Po osamosvojitvi v devetdesetih letih prejšnjega stoletja se je položaj katoliške cerkve močno izboljšal. Čeprav je bila Hrvaška v tem času v krizi, so proti koncu tega desetletja gradili množico novih cerkva in verskih središč. Hrvaška država je z Vatikanom sklenila celo štiri konkordate, zadnjega o materialnem položaju cerkve. Vzorec delovanja cerkve je na Hrvaškem podoben kot drugje: povezava z oblastjo, življenje na račun drugih, veliko bogastvo, ki priteka v veliki meri tudi iz državnih jasli, podpora zločincem …

Hrvaški davkoplačevalci financirajo super bogato cerkev

Po sporazumu z Vatikanom je Hrvaška dolžna vsako leto nakazati cerkvi okoli 50 milijonov evrov. V to niso vključena sredstva, ki jih država daje za katoliško fakulteto, šole, izgradnjo cerkva …, ki naj bi po oceni nekaterih znašala okoli 150 milijonov evrov letno. Mnogo javnih sredstev dobi cerkev tudi od občin, mest in županij. Za obnovo zgradbe vikariata Đakovsko-osiješke nadškofije v središču Osijeka je npr. Osiješko-baranjska županija v letih 2008-2011 darovala okoli 150.000 evrov. Zgradba vikariata je reprezentativni objekt z 5.000 m2 površine, ki se ga po mnenju hrvaškega novinarja Draga Hedla ne bi sramovali niti arabski šejki.

Pozlačene pipe v vikariatu

Novinar Drago Hedl je o vikariatu zapisal: Škofje, ki so bili na obisku v prostorih vikariata, so bili presenečeni nad razkošjem in luksuzom. Na tleh je posebno oblikovan parket, ki sije kot steklo, postavljen pa je tako, da tvori pravo umetnino. Tapete so najboljše kvalitete, kopalnice so opremljene s sanitarijami vrhunske kakovosti in kaljenega stekla, pipe so pozlačene. Zelo razkošno je tudi pritličje. Ploščice v hodniku so bile, na zahtevo nadškofa Srakića, posebno rezane v dimenzije 20x20 cm, kar je trajalo celo zimo. Posebej razkošen je urad, v katerem bo duh. Srakić, ki je sicer tudi predsednik Hrvaške škofovske konference, zraven urada pa je zasebna kopalnica. Gradnja vikariata traja že tri leta, vrednost pa se približuje 7 milijonom evrov. Ta vikariat je še en dokaz, kako je cerkev siromašna. Kaj bi na to rekel Jezus iz Nazareta? Bi tudi on imel takšno stavbo, bi tudi on vložil toliko denarja v luksuz in razkošje? Znane so njegove besede, da lažje pride kamela skozi šivankino uho, kot bogataš v nebesa. Na Hrvaškem revščina raste, cerkev pa se bogati.

Luksuzna zgradba Hrvaške škofovske konference

Na Hrvaškem so zgradili novo stavbo Hrvaške škofovske konference. Po pisanju medijev gre za razkošno poslopje z 11.000 m2 skupne površine, v kateri je zelo draga notranja oprema in tehnika, celo s panoramskimi dvigali, pročelje zgradbe pa je obloženo s poldragim kamnom oniksom. Kvadratni meter pročelja je stal 2.000 evrov, skupaj 1,2 milijona evrov. Celotna vrednost investicije je slabih 20 milijonov evrov, del pa so preko hrvaških škofij, ki so sofinancirale novo stavbo, posredno prispevali tudi hrvaški davkoplačevalci, saj škofije dobijo mnogo denarja iz državnega proračuna. Hrvaška škofovska konferenca je „glomazna“ inštitucija, saj ima kar 74 stalno zaposlenih, med njimi so štirje duhovniki in štiri redovnice, samo konferenco pa sestavlja 21 škofov in 256 članov raznih odborov.

Cerkev zahteva vračilo več kot 1000 nepremičnin

Hrvaška država se je s sporazumom z Vatikanom zavezala, da v razumnem roku vrne cerkvi vse premoženje, ki ga je mogoče vrniti, za ostalo pa bo dala nadomestne nepremičnine ali plačala odškodnino. Gre seveda za premoženje, ki ga je cerkvi odvzela komunistična Jugoslavija. V okviru tega cerkev zahteva stanovanja, poslovne prostore, bolnišnico, zgradbe muzejev, akademije in galerij, stavbo gradbene fakultete, devet vrtcev in šol in skoraj tisoč stanovanj samo v Zagrebu. Zahteva tudi 2/3 narodnega parka Mljet, po nekaterih ocenah pa si lasti kar 10% vseh kmetijskih zemljišč na Hrvaškem. Če bi bile v Zagrebu vrnjene vse nepremičnine, ki so bili cerkvi odvzete v času komunizma, bi Zagreb izgubil 24 šol in vrtcev, 4 gledališča, 5 muzejev, 2 kulturna centra in 8 kino zgradb. Njej je pripadala tudi večina zemljišč, na katerih je zgrajen Novi Zagreb, zanje seveda pričakuje odškodnino. Vse te zahteve kažejo na dejstvo, kako zelo bogata je bila katoliška cerkev na Hrvaškem pred nastankom komunistične Jugoslavije. Vse to hoče v takšni ali drugačni obliki nazaj, tudi premoženje fevdalnega izvora. Kako je cerkev pridobila to premoženje, je dobro znano.

Italija

Katoliška cerkev je v tej državi zelo močna. Pogosto se pojavlja na televiziji, takoj za politiki, ki so na prvem mestu, ima velike množice na svojih shodih, cerkveno hierarhijo posluša tudi civilna italijanska oblast, močan vpliv ima na nekatoliške medije, prisotna je tudi v mnogih političnih strankah in ne več samo v eni, kot je bilo to v preteklosti. Po konkordatu se država ne sme vmešavati v cerkvene zadeve, katoliška cerkev pa lahko po mili volji kritizira državo, se vtika v njene notranje in zunanje zadeve, zakone lahko označi celo za zločinske …, še posebej pa zahteva od države denar. Vatikan predstavlja največjo reakcionarno silo v Italiji, je v prvi polovici 20. stoletja zapisal Gramsci. Ali je na začetku 21. stoletja kaj drugače? V Italiji je tudi najbogatejša škofija na svetu, to je milanska nadškofija. Milijarde evrov v tej nadškofiji?

Reka denarja teče v cerkvene blagajne

Katoliška cerkev vsako leto (od leta 1990 dalje) dobi nekaj manj kot milijardo evrov, v letu 2007 991 milijonov, v letu 2003 pa največ do leta 2007, to je 1.016 milijonov evrov, od 8 promilov dohodnine, ki jo fizične osebe lahko namenjajo za verske skupnosti. Posebnost tega sistema je, da cerkev dobi tudi tisti denar, ki ji ga davkoplačevalci izrecno niso namenili,5 na ta način dobi kar 600 milijonov evrov. Po Cursiju Malteseju naj bi cerkev dobila letno 4,5 milijarde evrov iz italijanske državne blagajne, vključno z vštetimi davčnimi ugodnostmi, po matematiku Odifreddiju naj bi bila ta številka 9 milijard evrov. Jasno je, katera številka je bližje resnici!

Cerkev poseduje tisoče in tisoče nepremičnin

Katoliška cerkev ni samo politično zelo močna, temveč je tudi zelo bogata.

Poseduje 42.000 cerkvenih zgradb, okoli 5.000 bolnišnic, ambulant in drugih ustanov na področju zdravstva, okoli 10.000 ustanov na področju vzgoje in izobraževanja, 2.300 muzejev in knjižnic. Po podatkih radikalne stranke naj bi cerkev v Italiji imela 100.000 nepremičnin, od tega naj bi bilo 60.000 takšnih, ki ji prinašajo dobiček. Dobiček, dobiček, dobiček. Samo dobiček. Ali je tudi v nebesih dobiček?

Nietzche:
„Cerkev je največja korupcija, kar si jih je mogoče zamisliti.“

Vrednost cerkvenih nepremičnin: 1.200 milijard evrov

Cerkev ima svoje nepremičnine razdeljene med več kot 50.000 različnih pravnih oseb.

V Italiji je katoliška cerkev oproščena plačila davka na nepremičnine za vse tiste nepremičnine, ki se uporabljajo v verske namene. Če je v cerkvenem hotelu kapelica, se takšen objekt smatra za pastoralni in se davek na nepremičnine ne plačuje. Malo pastorale, veliko komerciale in davek se ne plačuje. Cerkev ima v Italiji kakšnih 1.000 gostiln in hotelov pa tudi mnogo kinodvoran, gledališč, knjigarn in trgovin. Tržna vrednost nekega cerkvenega hotela, ki je v najdražjem delu Rima in ki je v zemljiški knjigi vpisan kot „vzgojni zavod“, je okoli 60 milijonov evrov, cena enopostelje sobe v tem vzgojnem zavodu pa je 120 evrov. Cerkev naj bi imela samo v Rimu v lasti 23.000 nepremičnin, to pa se povečuje, samo leta 2008 naj bi kot donacijo prejela okoli 8.000 nepremičninskih enot. Samo kongregacija Propaganda Fide (vatikansko „zunanje ministrstvo“) naj bi imela v Rimu v lasti 2211 prostorov in 325 zemljišč, vrednost njenega premoženja naj bi bila 9 milijard evrov.

Po mnenju nepremičninskega strokovnjaka Alemannija je 20 do 22% nepremičnin v Italiji last katoliške cerkve. V Italiji znaša celoten nepremičninski fond 4,7 milijarde kvadratnih metrov, kar pomeni, da je v lasti cerkve okoli 1 milijarda kvadratnih metrov v vrednosti 1.200 milijard evrov. Si je mogoče zamisliti: 1.200 milijard evrov je vrednost nepremičnin samo v Italiji? Slovenski državni proračun je na letni ravni okoli 9 milijard evrov, kar pomeni, da je vrednost cerkvenih nepremičnin enaka vrednosti več kot 120 letnih slovenskih proračunov. Nekateri menijo, da vrednost cerkvenih nepremičnin ni tako velika oz. da cerkev nima toliko nepremičnega premoženja. Ne glede na to, kakšna je vrednost cerkvenih nepremičnin, pa je ta nepredstavljivo velika. V zvezi s tem je zanimivo stališče kardinala Vagnozzija. Ta je glede cerkvenih financ dejal, da bi lahko samo s skupnimi močmi KGB, CIA in Interpola morda lahko dobili vsaj približen podatek o celotnem cerkvenem bogastvu in kje se nahaja.

Nemčija

Izjemno bogata je katoliška cerkev tudi v Nemčiji. Poleg velikega bogastva, ki se ga ocenjuje na vsaj 300 milijard evrov (skupaj z evangeličansko cerkvijo pa na kakšnih 500 milijard evrov), je cerkev po državi drugi največji delodajalec v Nemčiji. V organizacijah karitasa in diakonije je zaposlenih veliko število ljudi: v karitasu čez 500.000, v diakoniji čez 400.000 – po lastnih cerkvenih podatkih, po nekih drugih podatkih pa preko 700.000 v vsaki, skupaj torej okoli 1,4 milijona ljudi. Tako katoliška kot evangeličanska dajeta svoje nepremičnine v najem, od česar imata mnogo prihodkov. Po podatkih Horsta Hermana, avtorja knjige Cerkev in naš denar (1990), je dajala nemška katoliška cerkev takrat v najem kar 78% svojega ozemlja, kar ji je takrat prineslo na desetine milijonov mark. 27 nemških škofij je med najbogatejšimi na svetu.

Temelj katoliške in evangeličanske cerkve so postavili davkoplačevalci

Po sedanjih cenah je nemška družba dala obema cerkvama za izobraževanje pri njima zaposlenih najmanj okoli 150 milijard evrov, državne investicije za zgradbe ustanov karitasa in diakonij (pomoč ljudem v stiski) pa so znašale 230 milijard evrov. Protivrednost slabih 400 milijard evrov državnega denarja je baza katoliške in evangeličanske cerkve. V to seveda ne spada zgoraj omenjenih 19,2 milijarde evrov, ki so letno transferirani s strani države. Celotno premoženje obeh uradnih cerkva v Nemčiji, torej katoliške in evangeličanske, se po enih podatkih ocenjuje na kakšnih 500 milijard evrov, po drugih pa na 662 milijarde evrov, pri čemer pri teh zadnjih podatkih niso upoštevani umetniški zakladi. Če bi upoštevali še te, bi vsota vrtoglavo narasla.

Zelo radodarna nemška država

Nemška država izdatno financira delovanje obeh cerkva, to je katoliške in evangeličanske. V ta namen vsako leto odvaja obema cerkvama za različne namene več deset milijard evrov. Leta 2009 je bila ta številka 19 milijard in 290 milijonov evrov, ne upoštevajoč nakazila karitasu in diakoniji, ki so znašala okoli 45 milijard evrov. Tako so nemški davkoplačevalci namenili za cerkvene vrtce in usposabljanje mladih 4,5 milijarde evrov, verouk 1,7 milijarde, verske šole 2,2 milijarde, cerkveno kulturno delo (2003) 662 milijona evrov, prostovoljno delo in civilno službo 522 milijonov, nepovratna gradbena sredstva 270 milijonov ...

Nadškofija Köln

Ta nadškofija je ena najbogatejših škofij ne samo v Nemčiji, temveč tudi na svetu. Kardinal Meisner zasluži okoli 11.000 evrov mesečno, seveda ga plača nemška država, letni proračun je okoli 900 milijonov evrov, premoženje škofije znaša več milijard evrov, samo udeležba škofije v podjetju z okoli 26.000 stanovanjskimi in poslovnimi enotami je bila leta 2003 vredna okoli milijarde evrov. Že pred leti je ta škofija upravljala s skoraj 1.000 vrtci.

Neverjetnih 45 milijard državnih evrov letno za karitas in diakonijo

Nemški davkoplačevalci so leta 2002 namenili katoliški dobrodelni organizaciji karitas 25 milijard in evangeličanski dobrodelni organizaciji diakonija 20 milijard evrov. Večina tega denarja cerkvi uporabita za svoje bolnišnice (okoli 17 milijard), domove za ostarele in oskrbovalne postaje (1,7, milijarde) in vrtce (3,8 milijarde). K stroškom za svojo dobrodelnost obe cerkvi prispevata samo 810 milijonov evrov, vse ostalo plačajo nemški davkoplačevalc ali drugi. Kot v Sloveniji, pomoč s tujim denarjem, ne lastnim. Če nemška država odtegne svoja sredstva, bi se cerkvena dobrodelnost po vsej verjetnosti sesula v prah. Torej ne gre za delovanje iz lastne moči, temveč iz tuje. Desetine državnih milijard za širjenje v mnogih ozirih ljudem sovražne cerkvene ideologije, zaradi katere še vedno tečejo potoki krvi.

Vlado Began

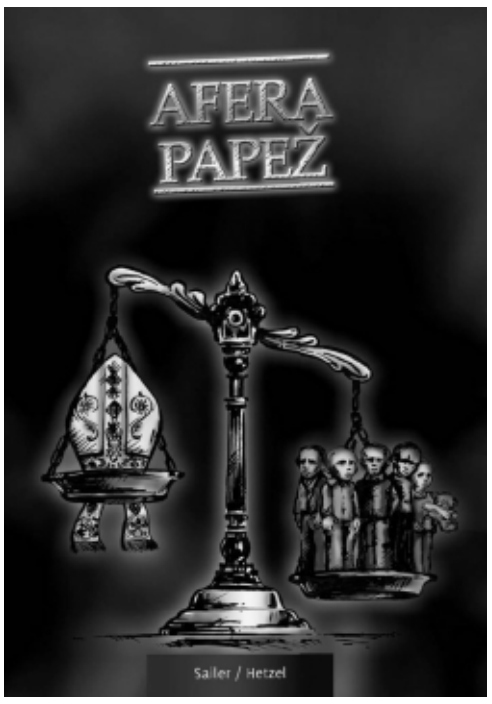

Berite kazensko ovadbo zoper papeža Benedikta XVI. zaradi zločinov proti človeštvu, ki je bila vložena na Mednarodno kazensko sodišče v Den Haagu. Pedofilija, kontracepcija, grožnje, prisilni krst ...

Knjiga ima 78 strani, cena je 7,80 evrov. Naročila: tel. 041 214 233, info@zrtve-cerkve.org ali preko naslova našega društva. Več o knjigi na http://www.zrtve-cerkve.org

Javna vprašanja političnim strankam in državnim uslužbencem glede njihovega stališča do odnosa država – verske skupnosti

Glede na še vedno pomembno vlogo verskih skupnosti v življenju države bi javnost po mojem prepričanju zanimal vaš odnos do tega vprašanja. Z vašimi odgovori ali morebitnim molkom boste marsikomu pomagali razumeti vzroke za sedanjo slabo situacijo v državi. Spodnja vprašanja je treba razumeti predvsem kot pomoč pri jasnejši sestavi vaših stališč.

1) Kakšen je vaš odnos do ločenosti katerekoli verske skupnosti od države – kot je to zaukazano v 7. členu Ustave Republike Slovenije?

2) Država ima 40 milijard dolga, ki še kar raste in politiki ponujate takšne in drugačne rešitve, kako odpraviti ta dolg. Nihče pa še ni omenil, da bi morala država prenehati financirati že tako ali tako super bogato katoliško cerkev. Letno država preko raznih uradov in ministrstev ter občin transferira katoliški cerkvi in njenim institucijam v Sloveniji več kot 10 milijonov evrov, npr. v letu 2008 je bilo teh sredstev vsaj približno 20 milijonov. S tem denarjem bi se dalo marsikaj postoriti glede odprave revščine pri nas! Ali podpirate to, da država na veliko financira bogato katoliško cerkev? Ali menite, da je to pošteno do državljanov, ki so vedno bolj revni? Boste kaj spremenili?

3) Ali poznate PETICIJO ZA ODPRAVO DRŽAVNEGA FINANCIRANJA RIMSKO-KATOLIŠKE CERKVE Koalicije za ločitev države in cerkve? Dosedaj jo je podpisalo že na stotine državljanov Slovenije. Mogoče ste jo že, ali pa jo še nameravate podpisati tudi vi?

4) Bi vi pravnomočno obsojene cerkvene pedofile uvrstili na javno dostopen indeks pedofilov? Ali pa podpirate anonimnost pedofilskih zločincev – tudi cerkvenih – in s tem omogočate njihovo nadaljnje izživljanje nad nedolžnimi žrtvami?! Dober primer je katoliško premeščanje odkritih kleriških pedofilov iz župnije v župnijo!

5) Ali podpirate vedno bolj razširjeno prepričanje o neposredni povezanosti med prisilnim novačenjem katoliških vernikov s pomočjo neprostovoljnega krsta dojenčkov in izpostavljenostjo otrok teh vernikov zločinskemu izživljanju kleriških pedofilov?

6) V Bibliji je ogromno pozivov na pregon in pomor drugače mislečih, »neposlušnih« otrok, homoseksualcev, prešuštnikov, sosednjih narodov, živali itd. Po prepričanju katoliških teologov – pa ne samo njih – je taka vsebina biblije dana od Boga in je torej ne samo aktualna, ampak veljavna na veke vekov. Vsi ti biblijski pozivi so tudi neposredno kršenje 63. člena ustave naše države, ki govori o prepovedi spodbujanja k nestrpnosti in nasilju. Ali se zaradi tega tudi vi – kot vedno večji del javnosti – zavzemate za uvrstitev take biblije na indeks mladini nevarnih spisov? Saj kdor je v državi odgovoren za varstvo mladine in molče sprejema brutalna biblijska priporočila, je sokriv za ogrožanje duševnega in moralnega razvoja mladine – in s tem za dolgoročni demokratični razvoj države in njenih državljanov!

7) Glede na pretekla in sedanja dejstva glede cerkve – to je katoliški pomor celih narodov, npr. v Ameriki; milijonske žrtve inkvizicije in zatiranje žensk; neizmerno materialno grabežljivost; nespoštovanje državnih zakonov, zapisano v katekizmu rkc (evangeliji so nad zakoni); nedemokratični, avtoritarni notranji ustroj cerkve in njeno poskušanje totalitarnega obvladovanja sveta še kar naprej, ipd. – ali podpirate vedno bolj množično izstopanje vernikov iz take cerkve? Mogoče bo potem Vatikan prisiljen uskladiti svoje početje z modernimi demokratičnimi standardi.

8) Cerkev vedno bolj pritiska na slovensko državo glede vračila premoženja skozi denacionalizacijske postopke. Menda so ji bile v prejšnjem režimu storjene krivice. Glede na to, da ni razlike med krivicami izpred pol stoletja storjenimi nad cerkvijo in s strani totalitarne katoliške cerkve storjenimi krivicami v minulih 1800 letih nad ljudmi in naravo praktično po celem svetu – ali podpirate resnično, tako moralno kot materialno opravičilo Vatikana in lokalnih cerkva? Do sedaj takega opravičila še ni bilo, saj je obžalovanje za storjene zločine resno mišljeno samo takrat, ko poleg besednega opravičila tudi materialno popravimo škodo, ki smo jo storili – in tega ne počnemo več. Najprej pa seveda spremenimo ideološki temelj našega zločinstva, recimo biblijo. Vse to Vatikan še ni storil!

9) Ali tudi vi mislite, da so na državni ravni uzakonjeni cerkveni prazniki (božič, velika noč, Marijino vnebovzetje, dan mrtvih) kršenje 7. člena ustave Republike Slovenije, ki govori tako o ločenosti cerkve od države kot o enakopravnosti vseh verskih skupnosti pri nas? Ker v naši državi praznujemo nekatere katoliške praznike, bi posledično glede na ustavo morali praznovati tudi praznike drugih verskih skupnosti. Ali podpirate idejo, da bi državljani Slovenije praznovali samo take praznike, ki se tičejo države in vseh njenih državljanov? Verske skupnosti pa naj same praznujejo svoje praznike, kolikor želijo – brez s strani države podprtega misijonarskega nasilja nad drugače mislečimi!

10) Ali bi tudi vi podprli odpravo kršenja 7. člena Ustave Republike Slovenije, ki govori o kategorični ločenosti države od katerekoli verske skupnosti, ko je cerkvena šolska ustanova – to je teološka fakulteta – še kar naprej del javnega šolskega sistema oz. natančneje ljubljanske Univerze?

11) Ali bi tudi vi podprli ponovno uvrstitev cerkvenih zvonov na seznam povzročiteljev hrupa in s tem za zdravje ljudi nevarnih objektov? Na tem seznamu so zvonovi celo v zelo katoliški Italiji in s tem podvrženi preverjanju stopnje hrupa s strani države in lokalnih skupnosti.

12) Slovenija je demokratična država, povezana z drugimi demokratičnimi državami v Evropi v Evropsko Unijo. Jasno je tudi, da dokler bo Vatikan taka diktatorsko - avtoritarna država, kot je sedaj, da ne more biti sprejet v EU! A se strinjate s tem, da obstaja na ozemlju EU, oz. znotraj slovenske države izpostava Vatikana, ki je gospodarju primerno netransparentna in nekako napol tajna? Govor je o Opus Dei-ju, udarni pesti Vatikana in njegovi »tajni policiji«, ki je sicer registriran in ima celo tiskovnega predstavnika, članstvo pa je tajno. Izgleda, da se v naši državi nismo ničesar naučili iz zgodovine pred letom 1945, ko je tudi komunistična partija bila tajna. Posledice so znane.

13) Glede na vse znane, zgodovinsko dokazljive in dokazane grozljive zločine katoliške cerkve, za katere se ni nihče zares opravičil, ali podpirate postavitev spomenika žrtvam katoliške cerkve? Bil bi opomnik vsem nam, kakšne grozovitosti smo ljudje sposobni v imenu vere – ideologije in obenem pritisk na Vatikan in njegovo cerkev tako za spremembo njegove politike v smislu spoštovanja demokratičnih standardov in človekovih pravic kot za njegovo resnično opravičilo VSEM žrtvam katolicizma, vključno z materialno odškodnino.

14) Ali podpirate pobudo Društva za zaščito ustave in žrtev cerkve, ki je preko svojega pravnega zastopnika v juniju 2008 tožilcu podalo predlog o začasni prepovedi rimskokatoliške cerkve, dokler ta svoje teorije in prakse ne uskladi s slovensko državno Ustavo in zakoni demokratične države?

To je le nekaj možnih vprašanj glede tematike odnosa države in verskih skupnosti pri nas. Za vaše morebitne odgovore se vam državljani Slovenije že vnaprej zahvaljujemo. Dobro je vedeti, kakšen odnos imajo do pomembnih vprašanj te države ljudje, to je politiki in državni uslužbenci, ki ne samo, da pomembno sooblikujejo življenje v državi, ampak živijo od žuljev naših rok oz. od davkoplačevalskega denarja.

Državljan Slovenije in davkoplačevalec

Borislav Kosi, Slovenska Bistrica

……

»Po intenzivnem ukvarjanju z zgodovino krščanstva ne poznam v antiki, srednjem veku in novem veku, še posebej v 20. stoletju, nobene svetovne organizacije, ki je hkrati tako dolgo, tako neprestano in ostudno obremenjena z zločini, kot je krščanska cerkev, še posebej rimsko-katoliška.« (Karlheinz Deschner, zgodovinar)

Paradoks, ki se je zgodil v Sloveniji v tretjem tisočletju

Paradoks, ki se je zgodil v Sloveniji v tretjem tisočletju - prag tolerance glede spolnih zlorab mladoletnih oseb mlajših od 15 let se je znižal namesto, da bi se zvišal! Ali to pomeni, da lahko govorimo, da živimo v državi, ki daje prednost kriminalu ali pa je z našim pravnim sistemom nekaj hudo narobe? Drugo vprašanje, ki se nam postavi je: "Ali je sedaj to postala splošna praksa pravnega sistema ali pa gre morda zopet za posamezne strukture, ki si v naši družbi lahko privoščijo tak absurd, kot recimo v tem primeru RKC"?

Gre za primer duhovnika Slavka Štefka iz Polenšaka. Najprej ga je sodišče spoznalo za krivega in ga obsodilo na pogojno zaporno kazen 17 mesecev za dobo 5 let zaradi spolnega napada na mladoletno osebo mlajšo od 15 let.

Višje sodišče je potrdilo verodostojnost dokazov, torej fizične dotike po intimnih delih telesa, a ga je kljub temu oprostilo ob navedbi, da mu ni bilo mogoče očitati, da je z opisanimi dejanji do oškodovank zadovoljeval svoj spolni nagon. (vir tednik Mladina - srednji vek, št. 07). Nadalje se navaja, da prijema za stegno med vožnjo v avtu ob prisotnosti še dveh deklet in dotika v območju nad prsmi oškodovanke ni mogoče opredeliti kot poseg v spolno sfero oškodovank. Pri tem je bilo bistvenega pomena to, kako se je počutil duhovnik in je bilo relevantno njegovo pričanje, da to ni počel zaradi spolne sle, ob tem pa višjih sodnikov ni zanimalo, kaj so ob tem čutile oškodovanke in kako so to dojemale.

Ob navedbi takšnih dejstev se torej lahko vprašamo, ali je sodstvo prižgalo zeleno luč za vse tiste, ki so nagnjeni k takšnim kriminalnim dejanjem. Iz oprostilne sodbe je jasno razvidno, da je dovolj, da obdolženec to počne ob prisotnosti najmanj še dveh oseb, oz. da pove, da to ni storil iz spolnih vzgibov. Pa je to res zadosten razlog za oprostilno sodbo? Ni nikakršnih pomislekov, da tega ne počnemo iz drugačnih motivov? Je to sedaj postala vljudnostna gesta?

Po našem prepričanju ni potrebno posebej poudarjati, da v tem primeru gre za spolno zlorabo mladoletnih oseb mlajših od 15 let. Zaskrbljujoče postaja dejstvo, na koga naj se v bodoče takšne osebe še zanesejo, komu (če sploh) lahko še zaupajo, saj jih je v tem primeru v najtežjih trenutkih pustilo na cedilu tudi sodstvo.

Za osebo, ki je doživela spolni napad v najobčutljivejšem obdobju svojega življenja v kakršnikoli obliki, je za njo lahko to usodno do konca življenja. Statistike kažejo, da takšne travme lahko pripeljejo osebo, ki je to doživela, tudi do samomora.

V tem primeru pa poleg travm, ki so jih doživele ob spolni zlorabi, gre še za dodatne travme ob dokazovanju, da se jim je to resnično zgodilo in nato še oprostilni izid za povzročitelja, ki ga je sodstvo spoznalo za nedolžnega. Vse to je lahko naredilo nepopravljivo škodo pri oškodovankah.

Vse to opravičuje vprašanje, ali je z našim pravnim sistemom resnično nekaj hudo narobe. Če si bo tudi javnost pred tem zatiskala oči, je možno, da bomo nekega dne nemočno opazovali, kako se zlorablja naše otroke, pri tem pa ne bomo mogli nič storiti.

Danes je čas, da se javnost jasno opredeli, da je otipavanje po intimnih delih telesa hudo kaznivo dejanje in da to je spolna zloraba mladoletnih oseb mlajših od 15 let.

Pred nami je vprašanje: Kaj lahko kot posamezniki naredimo, da se to ne bo dogajalo? Za nami so volitve, zato tudi javno vprašanje vsem strankam, kaj bodo v tem primeru naredile.

Janja Škrjanc

Katoliška cerkev in verska svoboda

Predstavniki katoliške cerkve so pred časom podpisali skupno izjavo ob 20-letnici samostojnosti slovenske države. V izjavi so navedli, da je domovina utemeljena na treh skupnih vrednotah, ki povezujejo slovensko družbo, in sicer na dostojanstvu človekove osebe, družinskem življenju in verski svobodi. Nesporno je, da so dostojanstvo osebe, družinsko življenje in verska svoboda temelji Slovenije. Vendar pa to niso temelji katoliške cerkve (KC). Njen temelj niso človekove pravice, temveč krvava biblija in kršitve pravic.

Kje je verska svoboda, če cerkev krsti dojenčke, ki tako brez svojega soglasja postanejo verniki organizacije, za katero zgodovinar Deschner pravi, da na svetu ni organizacije, ki bi bila od antike do sedaj tako obremenjena z zločini, kot rimsko-katoliška cerkev. Prisilno postanejo „last“ cerkve, saj ta trdi, da krščenec ne pripada več sam sebi, temveč tistemu, ki je umrl za ljudi. Kje je verska svoboda, če prisilno včlanjena oseba sploh ne more v celoti izstopiti, saj cerkev teh izstopov ne pozna.

Kje je dostojanstvo človeka, če po cerkvenem nauku postane krščenec nova stvar? Otrok ne pripada več samemu sebi, temveč cerkvi, pa še stvar je. Kaj ima takšen katoliški nauk skupnega z dostojanstvom človeka? Kakšno dostojanstvo priznava katoliška cerkev npr. homoseksualcem, če uči: „Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.“ (3 Mz 20,13) To ne samo da nima nič skupnega z dostojanstvom človeka, to pomeni celo poziv k nasilju. Kje je tu dostojanstvo žensk, če cerkev po svojem učitelju Tomažu Akvinskemu uči, da je bistvena vrednota ženske v njeni sposobnosti rojevanja in gospodinjski koristi. Papež Pij II. je govoril o tem, da je ženska hudič oz. neke vrste pekel. Takšnih in podobnih cerkvenih smernic je v bibliji in drugih spisih ogromno.

Družinsko življenje je temelj vsake družbe in države, izjavlja KC. Kakšna je družina po meri cerkve: otrok nova stvar, mati stroj za rojevanje in gospodinjenje ter oče „bog i batina“, vsi trije pa morajo ubogati cerkev, jo financirati in širiti vero; v primeru nepokorščine pa jim sledijo grožnje in celo večni pekel. To je temelj cerkve.

Dejstvo je, da katoliške vrednote niso verska svoboda, dostojanstvo osebe in družinsko življenje. Njene vrednote so ravno nasprotno: duhovno suženjstvo, preganjanje in ubijanje drugače mislečih in verujočih ter izkoriščanje družine. Zato je podpis izjave s strain kat. cerkve varanje javnosti.

RAZMISLI
Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik VI, številka 11
Datum natisa: 11.1.2012, leto izida: 2012
Naklada: 5000 izvodov, ISSN: 1854-813X
Imetnik avtorskih pravic je izdajatelj oz. avtorji, ki imajo sklenjen ustrezen dogovor.

Izdaja:
Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Založe 15, 4244 Podnart, tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: SI56 0206-8025-9513-155

www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:
Janja Škrjanc

Uredništvo:
Odgovorna urednica: Maja Fišer
Tel.: 040 749 126, fiser.maja@gmail.com
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede
Naslov uredništva: Založe 15, 4244 Podnart

Brezplačno ustno pravniško svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na tel. 031 284 643.